

LA LLEGENDA DEL DRAC "CAPSIGRANY"

Secció d'Etnologia i Folklore.

Les festes Majors tenen un conjunt de senyals d'identificació que són molt comuns en la majoria de pobles de Catalunya. La sola presència d'aquests elements als carrers, fa festa: castellers, balls de bastons, gegants, nans, drac, ...

A Torredembarra mancava l'existència d'un drac propi que permetés aquesta tasca d'animació popular, dirigida sobretot als infants; per altra banda calia donar elements per dinamitzar les festes populars, doncs aquestes passen per un ensopiment general fruit dels nous modus de viure de la societat i les distraccions, de la desconexió entre els veïns que implica turístic i una programació d'activitats que en la majoria dels casos sofria una profunda manca de programació.

Amb aquesta doble intenció, un grup de gent de Torredembarra comencà, el juliol del 82, la construcció d'un gros drac de fusta, pasta de paper i roba, que sortí per primera vegada al carrer el 26 de setembre del mateix any, en què fou batejat, amb un núvol de confeti, amb el nom de "Capsigrany".

Aquest grup de treball s'integrà, en néixer el Centre d'Estudis, en la Secció d'Etnologia i Folklore, funcionant com a Taller de Tradicions Populars, i que en l'actualitat està treballant en la reparació dels Gegants

de Torredembarra (el "Joan" i la "Rosalia") força malmesos pel pas del temps i el tracte rebut.

Per l'abril del 83, coincidint amb la festa de Sant Jordi, i aprofitant les activitats organitzades pel mestre i l'Associació de Pares del Col·legi "Antoni Roig", la Secció d'Etnologia i Folklore convocà un concurs literari entre els escolars de segona etapa d'E.G.B. per tal d'escollir la "Llegenda del Drac Capsigrany". Era un intent de que els infants l'assumissin com a seu i dotar-lo d'un marc simbòlic del qual estava desproveït.

S'hi presentaren un total de 73 narracions, de les quals s'escollí la presentada per Diana Fernández Bardaba de 8è., nivell com a primer premi la d'Esmaragda Borràs Martínez de 6è., nivell com a segon, a més de concedir un premi especial, per la seva qualitat literària i imaginació, a Sebastià Fuxet García de 8è., nivell.

Publiquem a continuació la narració corresponent al primer premi i llegenda "oficial" del Drac Capsigrany:

"Una vegada, del mar va sortir una dragona i va posar un ou en una cova que hi havia en les roques dels Munts, a la vora del mar.

Era una dragona molt vella i ja no volia cuidar un altre dragonet, i així va deixar aquell ou i se'n va anar cap al mar sense tornar.

A principis d'estiu, abans que tots els turistes cobrissin la platja com una plaga d'insectes i fins a l'últim gra de sorra ocupat, uns nens que jugaven a les roques a l'amagatall van descobrir un ou blanc amb unes taques negres. Era gran, molt gran i el van arrossegar fins a la platja del Barri Marítim, on la sorra era suau i molt tova.

Després d'una estona, hi havia al voltant un femer de gent. Grans i petits, tots, tota la gent del poble. La gent se'l quedava mirant, li preguntava com havia arribat, però no hi havia resposta. En un tancar d'ulls l'ou es començava a obrir i tots corrien per allunyar-se d'aquella cosa estranya. Es veia que sortia una cosa verda, amb uns ulls com els d'una granota però molt més grans. La llengua que sortia d'aquella bocassa amb dents blanques i esmolades, era llarguíssima i molt vermella, tota la seva esquena tenia con ums graons negres i també les seves potes eren grossíssimes.

Tota la gent cridava, però ell era tan ruc que es pensava que volien jugar amb ell. Ell també cridava i ballava. Després els nens el van agafar per la pell i van jugar fins que era fosc.

El Drac es passava tot el dia fent el ruc, la gent li donava moltes coses

perquè pogués menjar i quan van passar unes quantes setmanes el van batejar. Com era tan ruc la gent li va posar "Capsigrany" i el dia del bateig el van passejar per tot el poble i tota la gent cantava amb alegria.

Però un dia el Drac Capsigrany, quan ja havia crescut, se'n va anar pel mateix camí que la seva mare va fer i es va submergir en el mar i mai més el van tornar a veure. Tots els nens ploraven i els grans l'enyoraven molt.

Així va sorgir la llegenda del Drac "Capsigrany".

Diana Fernández Bardaba